

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 314.

Tolvte Session.

76de Møde.

Onsdagen den 9de Januar Kl. 12.

(Fortsat.)

Sammerich (fortsat): Vi ere vistnok det eneste constitutionelle Land, der forhandler en saa omfattende Jernbanelov, uden at have hverken Krigsministeren eller Monarchiets Finansminister her tilstede. Der er flere Syn-derligheder ved dette Jernbaneforetagende; iblandt andet den, som jeg blot i Forbigaaende skal omtale, at der vedtages en Jernbanelov for Slesvig, uden at den forelægges Repræsentationen der, men saa faaer Slesvig igjen sin Jernbane gratis, hvormod vi faae Lov til at betale den, men derfor faae vi ogsaa Lov til at tale med om dens Retning. Men som sagt, det, hvorfor jeg har forlangt Ordet, er alene for at gjøre det militaire Hensyn gjældende. Jeg tvivler nu ikke paa, at dette er blevet gjort gjældende i Hans Majestæts Statsraad; det kan jo ikke være anderledes, men det er alligevel en Mistighed, at vi ikke have de Militaires Talsmand, Krigsministeren, hos os her i Salen.

Man har ofte sagt: Byg os ikke kostbare Fæstninger, det buer ikke for os, men byg os Jernbaner saaledes, at vi, ved et forstandigt og efter militaire Hensyn beregnet Jernbanesystem, let ville være istand til at kunne samle vore militaire Kræfter paa forskjellige Punkter. Det er dette Raad, som man har givet, jeg nu vil stræbe at gjøre gjældende med Hensyn til Anlægget af den sydsste Jernbane.

Vi vente Angreb paa Halvøen fra? Efter Historiens Bidnesblyd kunne vi vente Angreb Syd fra; de ere i det Væsentlige altid komne fra den Kant, og der er jo Nak, der tyder paa, at det en anden Gang kan komme derfra. Høre vi ikke daglig ligesom Næsten med Naarden nede i Thyssland? Hvor snart et saadant Angreb vil komme, eller om det muligviis vil kunne undgaaes, kan Ingen af os sige; det kan komme om en Maaned, om et Aar eller om 10 eller 20 Aar; men vi maae nødvendigviis have det for Die ved vort Udlaft til en Jernbaneplan. I dette Forhold have vi nu den store Fordeel, at vi paa vore Der og vor Halvø føre et Amphibieliv, det vil sige, vi kunne ligesaa godt gaae tilføes som tillands (Tschernin u g: Undtagen, naar det fryser!). Det er det, som Thybsterne altid have fornummet under deres Forsøg paa at trænge ind paa Halvøen, og det har hindret dem meget. De have allerede for 400 Aar siden gjort en Vittighed derom og sagt: „Den Danste er ligesom Bæveren, der har sin Hale i Vandet; naar man kommer ham nær, saa plumper han ned for et Dieblik efter at komme op igjen og bide os i Hælen.“ Den samme Vittighed har mærkeligt nok omtrent gjentaget sig under vor sidste Krig, thi da heb det: Thysslands Kamp med Danmark er Hundens Kamp med Fisken. Det er, som sagt, vor Fordeel, at vi kunne komme baade tilføes og tillands, og vi maae derfor vel spørge: ved hvilket Jernbaneanlæg staaer denne Fordeel os meest til Raadighed? Er det ikke ved Anlægget af Ostbanen? Naarlig er den sydlige Deel af Ostbanen os af allerstørste militaire Vigtighed, thi her ligger Danmarks